

**ΟΔΗΓΙΑ 2005/36/ΕΚ
ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ
ΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΩ ΚΑΤΩ ΣΤΑ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

Το καλοκαίρι η κυβέρνηση έκανε ένα ακόμα βήμα στην προσπάθεια να προχωρήσει τα θέματα που αφορούν στην απορρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων και στην από το παράθυρο επιβολή των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ο νόμος για τα κολέγια που ψηφίστηκε προλειαίνει το έδαφος για την εφαρμογή της οδηγίας 2005/36/ΕΚ η οποία αναμένεται ότι πέραν του ότι θα νομιμοποιήσει τους τίτλους όλων αυτών που θα μετέχουν της μη –τυπικής όπως την ονομάζουν, ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ, τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αναμένεται ότι θα φέρει τα πάνω κάτω στο τρόπο που κατοχυρώνεται νομοθετικά το επάγγελμα του μηχανικού στη χώρα μας. Η οδηγία 2005/36/ΕΚ έχει σαν κεντρικό σκοπό την εναρμόνιση των διαδικασιών που απαιτούνται για την διευκόλυνση της μετανάστευσης εργαζομένων των οποίων το επάγγελμα είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο στη χώρα υποδοχής. Πρόκειται ωστόσο για μια οδηγία που συνδυάζει πλήρως:

- την νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την επι της ουσία κατάργηση των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελμάτων και την μείωση της αξίας των πτυχίων
- την ενίσχυση της διαδικασίας αγγλοσαξονοποίησης των εκπαιδευτικών συστημάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (δύο κύκλοι σπουδών, αξιολόγηση, σκληρή επαγγελματική πιστοποίηση) και του τρόπου απονομής επαγγελματικών τίτλων (συμμόρφωσης με την απαιτούμενη εταιρική αφοσίωση)
- την ευθεία υποστήριξη των συμφερόντων που θέλουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση να περνά ολοένα και περισσότερο στη σφαίρα του ιδιωτικού τομέα ή των λειτουργιών του ιδιωτικού τομέα.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΑΠΟ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ

Αλλά ας δούμε μερικά στοιχεία για το τι σημαίνει σήμερα κινητικότητα των μηχανικών στην Ευρώπη. Ας εξετάσουμε δηλαδή αν έχει βάση και νόημα η ύπαρξη μιας τέτοιας οδηγίας που στο όνομα της διευκόλυνσης της κινητικότητας των εργαζομένων πρόκειται να φέρει τα πάνω κάτω στο επάγγελμα και στα πολυτεχνεία. Βάσει των διαδικασιών που ορίζει η 2005/36/ΕΚ και η προκάτοχός της 89/48/ΕΟΚ τα τελευταία έξη έτη στη κομισιόν έχουν αναφερθεί πανευρωπαϊκά 1330 αιτήσεις υπαγωγής στην οδηγία δηλαδή αναγνώρισης επαγγελματικών δικαιωμάτων σε χώρα υποδοχής. Η κομισιόν αναφέρει ότι οι περισσότερες αιτήσεις προέρχονταν από μηχανικούς θεωρητικής κατεύθυνσης, ενώ εκτιμά ότι στη πραγματικότητα είναι συνολικά το πολύ τριπλάσιες οι αιτήσεις που έχουν γίνει στους κατά τόπους εθνικούς φορείς και οι οποίες χάνονται στην ευρω-γραφειοκρατία (δηλαδή περίπου 4.000 αιτήσεις πανευρωπαϊκά τα τελευταία 6 χρόνια). Από τις αναφερθείσες 1.330 αιτήσεις το 60% έχει καταλήξει σε ευθεία θετική αναγνώριση, το 5% σε θετική αναγνώριση μέσω δοκιμασίας επάρκειας, το 24% σε θετική αναγνώριση μέσω πρακτικής άσκησης στη χώρα υποδοχής (διαδικασίες της οδηγίας). Συνολικά δηλαδή το 89% των αιτήσεων έχουν καταλήξει σε αναγνώριση. Από το υπόλοιπο 11% των απορριπτικών απαντήσεων, το 10% είναι ευθείες απορρίψεις, το 1% είναι απορρίψεις από τη δοκιμή και 0% από την άσκηση. Στο σύνολο των 1330 αιτήσεων στο 30% εφαρμόστηκαν αντισταθμιστικά μέτρα και το ποσοστό των ενστάσεων ήταν περίπου 1%. Το παραπάνω σύνολο αφορά 22 νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα (η οδηγία λαμβάνει υπόψη ως διαφορετικό νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα κάθε διαφορετική ειδικότητα σε διαφορετική βαθμίδα), σε 15 κράτη μέλη από το 1997 ως το 2002. Το σύνολο των αιτούντων περιλαμβάνει 133 πολιτικούς μηχανικούς, 69 ηλεκτρολόγους μηχανικούς, 18 τεχνολόγους βιομηχανίας, 17 αεροναυπηγούς, 10 δομοστατικούς, 15 μηχανολόγους μηχανικούς, 14 αγρονόμους, 9 τεχνολόγους τοπογράφους, 8 μηχανικούς πληροφοριακών συστημάτων, 8 ναυπηγούς, 6 χημικούς μηχανικούς, 6 μεταλλειολόγους, 4 τεχνολόγους δάσους, 4 τεχνολόγους τηλεπικοινωνιών, 2 μηχανικούς τηλεπικοινωνιών, και μη κατηγοριοποιημένους 939 αιτώντες.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ – ΚΟΜΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΘΕΤΟΙ

Είναι αποκαλυπτικός ο μικρός αριθμός των αιτούντων μηχανικών που ζητούν υπαγωγή στην οδηγία. Εκτιμούνται μονάχα 4.000 αιτήσεις πανευρωπαϊκά τα τελευταία 6 χρόνια. Δηλαδή μιλάμε για μια οδηγία που θα φέρει τα πάνω κάτω σε εκπαίδευση και επαγγελματική κατοχύρωση, που θα πιέζει τα ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΚΕΣ στο να εξισώνονται και να παράγουν μια σούπα εργαζομένων στη γκριζα ζώνη μεταξύ των λειτουργιών που χαρακτηρίζουν από τον Εργοδηγό ως τον Μηχανικό, με πολύ χαμηλές προσδοκίες και αμοιβές, που θα επιτρέψει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα μας και όλα αυτά δήθεν για να διευκολύνονται περίπου 700 μηχανικοί κάθε χρόνο πανευρωπαϊκά και μάλιστα περισσότεροι από αυτούς θεωρητικής κατεύθυνσης που θέλουν να μεταναστεύσουν.

Τα ειδικά στατιστικά στοιχεία είναι ακόμα πιο αποκαλυπτικά του τι πάει να γίνει. Το γεγονός ότι οι 939 αιτώντες από τους 1330, είναι από μη κατηγοριοποιημένες ειδικότητες καταδεικνύει πιθανότατα ότι η χώρα προέλευσης ανήκει στον Αγγλοσαξονικό άξονα, εκεί δηλαδή που υπάρχουν δύο κύκλοι σπουδών που οδηγούν σε τόσο «εξωτικούς» τίτλους που κανείς στο τέλος δεν μπορεί να τους κατηγοριοποιήσει σε ειδικότητα. Όχι μόνο δηλαδή έχουμε λίγους που να αφορά αυτή η κατάπτυστη οδηγία αλλά και προερχόμενους από χώρες με πολύ επιθετική αντίληψη για τα συμφέροντά μας για την εκπαίδευση και για το επάγγελμα. Τα δε επιχειρήματα ότι πρόκειται να βάλουμε σκληρούς φραγμούς για να περιφρουρηθεί το επάγγελμα καταρρίπτονται από τα τεράστια ποσοστά αναγνώρισης.

**ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
ΤΟ ΤΕΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ**